

Isaia trimis ca vestitor

Textul biblic: Isaia 6:1-8, 38:1-5

Versetul de aur

Am auzit glasul Domnului, întrebând: "Pe cine să trimit și cine va merge pentru Noi?" Eu am răspuns: "Iată-mă, trimite-mă!" Isaia 6:8

Introducere

Isaia și-a început slujirea profetică la aproximativ 200 de ani după divizarea națiunii Israel. În 931 î.Hr., monarhia unită a Israelului s-a divizat în două părți: Israel (regatul nordic) și Iuda (regatul sudic). Slujirea lui Isaia s-a concentrat asupra regatului sudic al lui Iuda, așa cum se reflectă de Regii iudeeni (Ozia, Iotam, Ahaz și Ezechia) enumerați în Isaia 1:1.

Poporul lui Iuda devenise o „națiune păcătoasă”, fiind răzvrătit în mod deschis împotriva Domnului (Isaia 1:1-5). Un sentiment de autosuficiență a însoțit o fațadă de prosperitate economică, securitate militară și aroganță religioasă (Isaia 2:7-8). Domnul își descrie poporul ca o vie care a produs struguri sălbateci (5:1-7). Prin nedreptatea lor, ei numesc răul bine și binele rău (Isaia 5:20).

Așa a fost când a primit Isia chemarea sa.

Contextul lecției

I. Trimis de Dumnezeu (Isaia 6:1-8)

A. Ce a văzut Isaia (v 1-2)

În cea mai mare parte a domniei sale, Ozia „a făcut ce este bine în ochii Domnului” și, ca urmare, Dumnezeu i-a permis să se bucure de binecuvântări (2 Cr 26:4-5). Cu toate acestea, mândria a dus la căderea sa când a intrat în templu pentru a arde tămâie (26:16-21).

Faptul că Isaia L-a văzut pe Domnul este prezentat și în Ioan 12:41. Acest fapt nu contrazice Exodul 33:20 sau Ioan 1:18. Ceea ce vede Isaia se numește teofanie, care este o manifestare a lui Dumnezeu, nu a lui Dumnezeu în esența Sa reală (compară Geneza 28:13-15; Exodul 24:9-11; 1 Regi 22:19).

B. Ce a auzit Isaia v 3)

Proclamația acestor serafimi „Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Atotputernic” este similară cu cea a celor patru „făpturi vii” din Apocalipsa 4:8. Repetarea cuvântului sfânt îi subliniază semnificația: sfințenia Domnului este fără egal! Adjectivul ebraic tradus prin „sfânt” apare în 34 de versete în Isaia; în mod clar, este un concept vital pentru scriitor, care implică „separare” sau „caracter distinctiv”. Sfințenia Domnului înseamnă că El este separat de creația Sa prin faptul că este perfect din punct de vedere moral (Deut 32:4; 1 Sam 2:2; Ps 18:30; Hab 1:12-13).

C. Ce a simțit Isaia (v. 4)

Vocile serafimilor au un impact impresionant, făcând ca ușorii uși să se zguduie. Prezența fumului în Scriptură este uneori asociată cu prezența lui Dumnezeu (Ex 19:18). Această prezență poate fi într-un sens negativ de

judecată divină (Isaia 9:18-19). Sau poate fi într-un sens pozitiv de îndrumare sau grijă divină (Isaia 4:5). Fumul servește, de asemenea, la ascunderea privitorului de la vederea directă a aspectelor divine, împiedicând astfel moartea (Lev 16:13).

D. Ce a spus Isaia (v 5)

Expresia „Vai de mine!” dezvăluie sentimentul de nevrednicie al lui Isaia de a experimenta sfințenia lui Dumnezeu. El știe că ne sfințenia sa îl împiedică să fie în prezența unui Dumnezeu sfânt, Domnul Atotputernic, chiar și într-o viziune. Profetul mărturisește că păcatul său îl face necurat. De asemenea, recunoaște că trăiește printre un popor cu buze necurate.

E. Ce a primit Isaia de la Serafim (v 6-8)

Ca răspuns al mărturisirii lui Isaia, ia un cărbune aprins și îi curăță gura în așa fel că devine un om cu nelegiuirea și păcatul iertat. Acum ca și o ființă curată și fără de păcat, poate auzi glasul lui Dumnezeu. Răspunsul la întrebarea lui Dumnezeu este: Iată-mă, trimite-mă.

II. Domnul vorbește lui Isaia (Isaia 38:1-5)

Evenimentele din Isaia 38:1-5 au loc cândva înainte de eliberarea Ierusalimului de invazia asiriană.

A. Un mesaj al morții (v 1)

Mesajul pe care îl aduce Isaia nu este de la sine, ci de la Domnul. De două ori se repetă mesajul că Ezechia va muri. Ezechia nu se va vindeca și va muri și nu va trăi. Isaia nu face nicio promisiune de vindecare. În schimb, el îi poruncește: „Pune-ți în rânduiala casa, căci vei muri și nu vei mai trăi”

B. Lacrimi de amărăciune (v. 2-3)

Ezechia are motive să susțină că a făcut ce este bine (2 Cr 29:2). Ca rege al Iudeii, el a curățat Templul, a supravegheat purificarea lui și a restaurat practicile de închinare în Templu. El a îndepărtat tot ce aparținea cultului păgân din toată Iudeea (2 Regi 18:4).

C. Dumnezeu adaugă 15 ani La viața lui Ezechia (v 4-5)

Relatarea paralelă din 2 Regi 20:4 prezintă mai multe detalii. Descrie cum Isaia pleacă după ce transmite mesajul, dar nu ajunge prea departe când Domnul îi poruncește să-i mai spună regelui încă un cuvânt. Declarația „Iată ce spune Domnul...” indică faptul că mesajul profetului nu este de la sine. În schimb, Isaia îl aduce de la Domnul (Ex 4:22; 2 Sam 7:5; Ier 2:2). Faptul că se amintește numele tatălui său, David, evidențiază poziția lui Ezechia ca descendent al lui David (1 Cronici 3:10-13).

CONCLUZII

Când răspundem cu umilință și de bunăvoie, Dumnezeu ne va folosi pentru a-L reprezenta în fața altora. Unii dintre noi îl pot sluji pe Dumnezeu păstori. Alții îl vor sluji prin mărturia lor, la locurile lor de muncă „de la 9 la 5”, prin relațiile cu familia și prietenii, prin sprijinul financiar al lucrării misionare etc. Când urmăm chemarea lui Dumnezeu, indiferent unde ne duce, suntem într-un loc de slujbă pentru El.

Ce trebuie să memorăm: Răspunde chemării lui Dumnezeu